

ЗНАЦИ ЗДРАВОГ СРЦА

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клиџа

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ علامات صحة القلب ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيث

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

ЗНАЦИ ЗДРАВОГ СРЦА

Први знак да је срце здраво и да воли Узвишеног Господара је да Га се често сећа, јер су срца, како је неко рекао: "као лонци, а језици као кутлаче". Дакле, језик вади оно што је у срцу, слатко или горко било. Када је срце пуно љубави према Узвишеном Господару, језик се мора покретати и спомињати Га, и обрнуто, када је срце пуно нечега другог: неверства, раскалашености и непослушности, језик се усмери на оговарање, преношење туђих речи, бестидност и вулгарност.

Неко је рекао: "Онај ко истински воли, у овом свету не налази сласт и ниједан трептај ока не заборавља да се Бога присећа."

Неко је други рекао: "Онај ко истински воли је писмоноша срца које Вољеног често спомиње и на све могуће начине и добровољно, устрајно и жарко, настоји задобити Његово задовољство." Спомињање вољеног у невољи је, такође, знак љубави. Песник Антара каже:

Сетио сам те се када су се копља извлачила, као
бунарска ужад у Ребан ел-Едхему.

И док се у борби, за пост и молитву дају
олакшице (пост да се напости, а молитва скрати),
Узвишени Бог наређује да се Његово име што више
спомиње, па каже:

**О верници, када се с каквом четом
сукобите, смели будите и непрестано Бога
спомињите да бисте постигли оно што желите!**
(Кур'ан, поглавље Плен, 45)

*У знаке здравог срца спада и то што оно не
престаје своје власнику наређивати да се покајањем
обрати Богу и са Њим повеже везом љубави, каква
само може бити између заљубљеног и вољеног, без
чијег задовољства, близине и присности нема живота,
спаса, уживања, ни радости. Оно се са Њим сигурним
осећа, уз Њега смирај налази, код Њега се склања,
Њему се радује, на Њега се ослања, у Њега поуздава,
од Њега нада и Њега боји. Његово спомињање му је и
храна и опрема, а љубав према Њему и чежња за Њим
живот, сласт, уживање и радост. Обазирање на другог
и везање са другим му је болест, а повратак Њему лек.
Зато се оно - када упозна свога Господара - код Њега

смири, осећа сигурним, ослободи немира и забринутости и речи сиромаштва, а у срцу постоји такво сиромаштво које нико до Бог не може уклонити.

*У знаке здравог срца спада и то да се тело у служењу замори, а да то срцу не дојади. Тако је Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, знао толико дуго клањати да би му ноге отекле. Онима који су га на то упозоравали, само је одговарао: "Па зар нећу бити захвалан роб?!"

Јахја б. Му'аз је рекао: "Ко се радује да служи Богу, све се друго радује да служи њему, а чије се око радује да види Бога, очи свих других се радују да виде њега."

Ибн Мес'уд је једном човеку рекао: "Лечи своје срце, јер Богу требају здрава срца Његових робова!" тј. Он од њих жели и тражи да очисте своја срца, а чистоћа срца је да се оно испуни љубављу према Узвишеном Господару, јер ко воли Бога, воли Му и служи. Таквоме је, као што неко рече, љубав према Богу опскрба за срце и храна за душу:

Ако хоћеш свога господара да служиш, онда Га

воли

јер су заљубљени вољеним слуге.

Учењак Ибн ел-Мубарек је рекао:

Бога не слушаш, а тврдиш да Га волиш,

Тако ми вере, то је у односима невиђено,

Да је твоја љубав искрена, покорио би Му се,

Јер је онај ко воли, вољеном покоран.

*У знаке здравог срца спада и то да његов власник чезне за служењем свом Господару и жуди више него што гладан жуди за јелом и пићем. Када човек - устрајном покорношћу - окуси сласт саобраћања са Узвишеним Богом, он покорност заволи и без ње више не може. На другој страни, када човек увиди да је непокоран Узвишеном Богу, стисне му се у грудима и у себи нешто осети што га подстиче да Му се покори. Тако је давно, једна честита мајка своју децу саветовала: "Навикавајте се на љубав и покорност према Богу! На покорност према Богу, навикавали су се богобојазни, па су према свему другом осећали одвратност. Зато је непослушност - када би проклетник на њу покушао да их наведе -

поред њих стидљиво - а да је нису ни примећивали, пролазила."

*У знаке здравог срца спада и то што се - када стане на молитву - растерети брига за овим светом, у њему налази задовољство и уживање и тешко му пада када мора да је заврши. У томе смислу Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, је рекао: "... **а врхунац моје радости је у молитви.**"

*У знаке здравог срца спада и то да му је жалије, у непокорности, изгубљено време, више него шкртици иметка, јер су удисаји човеково највеће богатство, будући да је сваки његов удисај део живота и скупоцено зрно на низу бисера за које може купити, за сва времена, неисцрпну ризницу. Зато његово губљење, траћење и трошење у оно што доноси пропаст, себи могу допустити само најмалоумнији и најглупљи људи. Тирмизи у својој збирци хадиса, од Божијег Посланика, нека је над њим спас и мир, бележи да је рекао: "**Ко каже: 'Слава и хвала Богу Свевишњем!'** - посађена му је палма у Рају."

Погледај у онога ко сате у дангуби проводи, колико само палми пропушта!

Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, у том је смислу рекао: **"Учите Кур'ан, јер ћете за (његово) учење бити награђени. Ја не кажем да су: "елиф - лам - мим" једно слово, него да је за "елиф" десет, "лам" десет и "мим" десет награда."**

Божији Посланик, мир над њим, је, такође, рекао: **"Ко у једном дану добровољно обави дванаест молитви - намаза, Бог ће му у Рају кућу подићи."**

Према томе, здраво срце је оно које, горе наведене речи, прихвати како треба, које све своје време и удисаје попуни покорношћу према Богу и које штеди да своје време и удисаје не троши у непокорности према Њему, тако да је на свом времену шкртије од највеће шкртице на иметку.

*У знаке здравог срца спада и то да води рачуна о ваљаности својих дела, више него о самим делима, јер смисао није у мноштву дела, већ у њиховој ваљаности и чувању од онога што их квари. Све ово, како би тежило искрености, пратило сваки свој поступак, запажало своје обасипање Божијом милошћу док то чини и увиђало недоследност у испуњавању својих обавеза према Узвишеном

Господару. Оно се, надаље, пази да пред својим Господаром, или пред људима, не истиче своју заслугу за наведено, како се због тога не би уобразио, надмено постало и сл. што би његова дела, која се, у очима других, чине добрим - не дај Боже - учинило ближе лошим, него добрим.

*У знаке здравог срца спада и то да се - ако пропусти коју необавезну молбу коју свакодневно редовно учи, или какав други вид побожности - растужи више него похлепни када изгуби породицу и иметак, јер зна да је то ненадокнадив губитак на ономе свету и јер је свесно да губитак овог наспрам оног света није ништа, будући да ће сва добра овог света пре или касније нестати, а да оно што је код Бога не пролази и не нестаје, као што каже Узвишени: **Оно што је код вас - пролазно је, а оно што је код Бога - вечно је.** (Кур'ан, поглавље Пчела, 96)

Када би један трговац - накупац пропустио прилику да један динар обрне и, у истом дану, на њему заради двадесет и седам динара, и то у своме месту, ожалостио би се. Ономе, ко пропусти прилику да обави заједничку молитву, где је молитва за двадесет и седам пута вреднија од појединачно обављене молитве, и то што га то, уопште, не боли,

најбољи је знак да му је срце болесно. Другим речима, приказивање у очима, Божијих заповеди и забрана великим, знак су здравог срца и љубави према Узвишеном Господару.

У једној предаји стоји да је 'Али б. Ебу Талиб, Бог био задовољан њиме, рекао: "Ко се забави својом вером, Бог ће га поштедети бриге за овосветским добрима. Ко лепо изгради своју унутрашњост, Бог ће му дати лепу спољашњост. Ко изгради лепе односе између себе и Бога, Бог ће му дати лепе односе са другима." Неко је други рекао: "Кад се у неком послу човек огреши, Бог га стави на искушење са бригама."

*У знаке здравог срца спада и то да према Богу осећа наклоност, а према другима одвратност, изузев оног ко га на Њега упућује и подсећа. Зато се и каже: "Благо ономе ко је од других отуђен, и коме је Бог пријатељ!" Ово зато, што би се човек - када некога воли - најрађе са вољеним осамио. Онај ко је - сам по себи честит - воли самоћу, јер када се осами осећа наклоност према Узвишеном Богу и посебно задовољство и обрнуто, јер као што неко рече: "Присност са другима један је од знакова потпуног краха."

*У знаке здравог срца спада и то да су му говор Божији и говор о Богу од свега најдражи, као што се од Ибн Мес'уда преноси да је рекао: "Ко хоће знати да ли воли Бога, нека се провери са Кур'аном, па ако се испостави да воли Кур'ан, онда воли Бога, јер је Кур'ан Божији говор." Од њега се преноси да је љубио Кур'ан и говорио: "Говор мог Господара! Говор мог Господара!"

Осман је рекао: "Да су вам срца чиста, не би се заситила говора Господара вашег."

Ово су били знаци здравог срца. То су уједно и знаци љубави према Узвишеном Господару, јер чистоћа срца се огледа у његовој испуњености љубављу према Ономе који зна тајне и опрашта грехе. Без тога нема њихове чистоће. Као што би се небеса и Земља да њима управљају други богови, а не Једини Бог, пореметили такође би се и срца робова, да њима управљају други богови, а не Једини Бог, пореметила и не би се могла очистити, док се не би, поново, вратила робовању само своме Господару и док не би Њега заволела. Јер, око је створено да гледа, уво да слуша, језик да говори и куша, а срце да воли Узвишеног Бога и да Му робује. Оно само тако може бити срећно и смирено, јер ако заволи некога другог

мимо Узвишеног Бога и за некога се другога веже, тада га чекају: пропаст, несрећа, бриге и јади. Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, је рекао: **"Пропао је роб динара! Пропао је роб дирхема! Пропао је роб (црнопорубљеног) огртача! Пропао је роб кадифе! Пропао је и изопачио се и када се убоде, па трн не извади."**

Када срце изгуби функцију љубави и робовања према Узвишеном Богу, теже му је него оку када изгуби вид или када уво изгуби слух. Зато срце и јесте превртиљиво, несретно, забринуто, јадно и жалосно, све док не упозна свога Узвишеног Господара, а када упозна свога Господара, са Њим сретно постане и мимо Њега друге не воли, не помиње и не служи. Срећа на овом и на будућем свету зависи од чистоће срца, а несрећа од његове покварености. Молимо Узвишеног Бога да нам из Своје милости и племенитости подари здраво срце и честиту нарав. Бог на прави пут упућује онога кога Он хоће.